

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

»To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

(Jn 15,17)

junij ■ 2025

Naslovna fotografija prikazuje praznovanje ob obletnici posvetitve cerkve Vseh svetih. (25. 5. 2025)

Naša župnija letos praznuje 60 let. Bogu smo hvaležni zanjo!

Ena ura, ki spremeni vse

*K*o sem bil še ateist, sem ver-
nike pogosto opazoval s posme-
hom. Vsako nedeljo so hodili k
maši, nato pa živeli in grešili kot
vsi drugi. Zdeli so se mi hinavci. A
danes, ko mi je Bog podaril milost
vere, vidim ... da sem imel popol-
noma prav. Sem pa narobe razu-
mel bistvo.

K maši ne hodim zato, ker sem
brez greha, temveč prav zato, ker
grešim. Ne zato, ker sem svet,
ampak ker si želim postati svet.
Priznanje lastne slabosti je prvi
korak k resnici. In zato grem – za
eno uro na teden. V tej uri priz-
nam grehe, poslušam Božjo be-
sedu, pojem o veri in prosim za
moč, da bi živel bolj po Kristuso-
vem zgledu. Morda se zdi ena ura
malo. A je neskončno več kot nič.
Nič ur, nič minut, nič sekund – kar
ponuja praznina brez Boga.

V tej uri se zgodi več, kot si po-
gosto priznamo. Maša je prepros-
to sestavljena iz dveh delov:
besednega in evharističnega bo-
goslužja. V prvem delu posluša-
mo Božjo besedo – odlomke iz
stare in nove zaveze. V stari za-
vezi se razodevata Božja pravič-
nost in človekova dolžnost, da
ljubi Boga. V novi pa sijeta Nje-
gova milost in ljubezen do nas. Ta
stalna zvestoba Božje besede po

vsem svetu ustvarja čudovito vez
– kjerkoli smo, poslušamo enaka
berila kot naši bratje in sestre v
veri v drugih krajih. To je moč ka-
toliške, vesoljne Cerkve.

Drugi del maše je evharistično
bogoslužje, ki nas pripelje prav
v središče skrivnosti vere. Po
duhovnikovih posvetilnih bese-
dah se kruh in vino spremenita
v telo in kri Jezusa Kristusa. Cer-
kev to imenuje transubstancia-
cija – sprememba bistva. To ni
simbolika, ampak resnična Bož-
ja navzočnost. Žal mnogi verniki
danes vanjo ne verjamejo več –
raziskave kažejo, da naj bi v res-
nično navzočnost verovala manj
kot tretjina katoličanov. A če bi
se Jezus v svoji slavi pojavil pred
nami, kako bi ga pozdravili? Bi os-
tali ravnodušni? Ali bi pokleknil,
ga častili, molčali v spoštovanju?
Kakor častimo, tako verujemo. Ev-
haristija ni predmet, ampak ose-
ba – Jezus sam.

V naši družini je sveta maša po-
stala temelj tedna. Ko stopimo v
cerkev, se v nas nekaj umiri. Pre-
piri zbledijo, srce zaduha poča-
sneje, otroci se umirijo. Tudi če
včasih ne razumejo vsega, če jim
je kdaj dolgčas – vsaj eno uro na
teden so odtrgani od glasnega
sveta in potopljeni v nekaj večje-

ga, svetega. V njihova srca se seje nekaj trajnega.

S katehumeni se rad pošalim, da imamo v Sloveniji samo štiri zapovedane praznike, ko je prisotnost pri maši obvezna: božič, Marijino vnebovzetje, vsi sveti – in nedelja. To povem napol v šali, napol zares. Nedelja je dan Gospodovega vstajenja, praznik vseh praznikov, ki se ponavlja vsak teden. Udeležba pri sveti maši ni le obveznost, je povabilo. Seveda nas Cerkev uči, da je udeležba pri

maši v nedeljo dolžnost vsakega kristjana. A če k maši hodimo zgolj zato, ker »moramo«, smo še na začetku poti. Bistvo vere ni prisila, temveč ljubezen. In ko neko nedeljo ne moremo iti, pa nas zaradi tega boli srce – takrat vemo, da smo okusili nekaj globljega. Takrat maša postane ne le navada, ampak srečanje, po katerem hrepenimo.

Luka Ločniškar

Seme vere

Seme vere, ki je vodila do mojega krsta na letošnjo velikonočno vigilijo, so posejali moji starši. Dasiravno me niso dali krstiti, so me vseeno vzgajali po krščanskih vrednotah in mi vzbudili spoštovanje do Cerkve. Globoko v meni ostaja zasidrana zgodba, ki mi jo je oče povedal o svoji teti, ki je na stara leta upravljala manjšo domačijo in vsak dan, brez izjeme, šla k maši. To se mi je zdel spoštovanja vreden način preživljanja starosti in nekako sem stremel k temu tudi zase, vendar nekoč, daleč v prihodnosti, sicer nisem razmišljal o veri niti je nisem zares razumel.

Imel sem precej težavno otroštvo, ne v materialnem smislu,

ampak v socialnem, doživljal sem veliko vrstniškega nasilja in izključevanja, le s precej truda in optimizma se mi je uspelo približati idealiziranemu arhetipu življenja v mladih letih. Obdobje korone pa je prineslo hud preobrat, saj sem se razšel z dekletom in številnimi prijatelji, ponovno sem se zaprl vase, izgubil sem cilje, misli pa mi začel razjedati relativizem, kjer je bilo hkrati vse prav in vse narobe. Tako sem taval kar nekaj let, vmes sem se pridružil par študentskim društvom, v katerih je bil glavna atrakcija in zabava večinoma alkohol.

Vendar nisem našel tistega, kar sem iskal, samega sebe in notranjega miru. Nekako vzporedno

s tem pa se je v meni razvijala misel o veri. Pogled nanjo mi je spremenil članek, ki je bil označen kot dodatno čtivo pri predmetu evolucija; moje dotedanje razumevanje vere je postavil v drugačen kontekst. V šoli so nas učili, da je vera nastala za razlaganje neznanega, včasih naravnih pojavov, ki niso bili razumljeni, danes pa za krpanje lastnega neznanja, nesposobnosti razumevanja, ignorance ipd. Čtivo pa je, pravzaprav nasprotno, opisovalo teorijo razvoja vere kot enega od temeljev civilizacije in kot močno povezavo tega, kako delujemo kot družba in kot posamezniki, saj naj bi delovala kot pozitiven evolutijski pritisk. To misel sem počasi nadgrajeval in širil, ker sem želel spoznati, kako vera dejansko vpliva na nas in kaj v resnici je. Ker mi je bilo krščanstvo najbliž-

je, sem se osredinil okrog njega, spoznaval kulturne in družbene vplive ter prek tega iskal pomen. Na neki točki sem ugotovil, da moram celovito prebrati Sveto pismo, da si ustvarim pravo mnenje. Branje me je precej prese-netilo, ker nisem pričakoval načina, na katerega je napisano, in premnogih prilik, večplastnih in z globokim pomenom. Sporočilo me je v nagovorilo in se mi je zdelo pravo. Verjetno se sem takrat, ko sem se odločil, da bom začel slediti Kristusu in hoditi na srečanja katehumenata, prvič za-res predal veri, ker sem se marsičemu odpovedal v upanju, da bo šlo moje življenje zaradi tega res na bolje.

Osem mesecev kasneje, na grd, mrzel in deževen večer, sem prvič stopil v učilnico katehumenata, ki ga organizira župnija Ljubljana

Sveti Križ. Zdi se mi, da je bilo na večino naših srečanj prav slabo, monotono vreme, kar je bil toliko večji kontrast domačnosti v učilnicah in zanimivim predavanjem, prek katerih smo vse ključne teme krščanstva raziskali zlagoma in z različnih zornih kotov. S tem nisem dobil le novega, mehničnega poznavanja vere, kot sem jo nekako gojil prej, ampak sem začel razumeti, kaj res pomeni verovati in imeti Jezusa v srcu. Nanj se vedno večkrat obračam, opominja me, naj delam, kar je prav in dobro. V trenutkih, ko mi je težko, položim vero vanj; še vedno moram sam opraviti zadevo, vendar je breme nekoliko lažje. Sem precej samokritičen in pogosto se tudi zaradi vsakodnevnih

nih napak precej »žrem«, sedaj pa poizkušam to predati Bogu v odpuščanje in mi je lažje. Mogoče so te besede res precej generične, ampak najboljše opišejo stvari, ki jih je treba ponotranjiti, da jih razumeš.

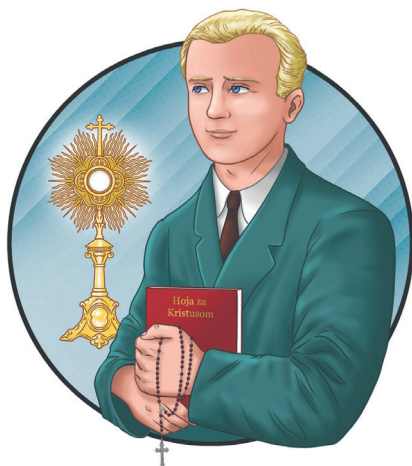
Težko bi rekel, da je s sprejemom krščanske vere moje življenje postalo popolno. Sem pa s tem, ko sem Kristusa postavil v sredo, dobil trden temelj, okoli katerega lahko zidam svoje življenje. Pomaga me usmerjati in mi daje notranji mir, ki mi ga prej ni uspelo najti. Mislim, da je za vsakega vredno, da poizkuša najti Kristusa tudi sam.

letošnji katehumen

Poletni oratorij za otroke

Oratorij bo potekal od ponedeljka do petka, od 25. do 29. avgusta, vsak dan od 9.00 do 16.00. Namenjen je otrokom do vključno 8. razreda osnovne šole in predšolskim otrokom, ki bodo letos dopolnili vsaj 5 let (rojeni do vključno leta 2020). Letos bomo odkrivali lik slovenskega mučenca Lojzeta Grozdeta. Otroci, dobrodošli!

Informacije in prijave na oratorij:
www.ljubljana-sveti-kriz.si/oratorij

**Ko duša sprejme božje odpuščanje,
se celo stare sledi greha spremenijo
v znamenja redke lepote.**

(sv. Margerita Bourgeoys)

Duhodnevnik: vodnik za krščansko meditacijo

Knjiga in čaj

V tem mesecu bomo naše branje soustvarjali s pisanjem Duhodnevnika avtorice sestre Hele Reberc.

Duhodnevnik je nadaljevanje knjige Pokliči me, ki govori o duhovniku in eksorcistu Marijanu Arharju, zapisanem v srca mnogih ljudi. Nastal je podlagi njegovih zgodnjih zapisov iz obdobja bogoslovja.

Deležni bomo duhovnih spodbud, razmišljanj in priložnosti za osebne zapise. Na našem junijskem srečanju se bomo pogovarjali o tem, kako nas je Sveti Duh navdihnil ob branju in soustvarjanju tega dnevnika. Tako bomo to knjigo, vsak zase, napisali do konca.

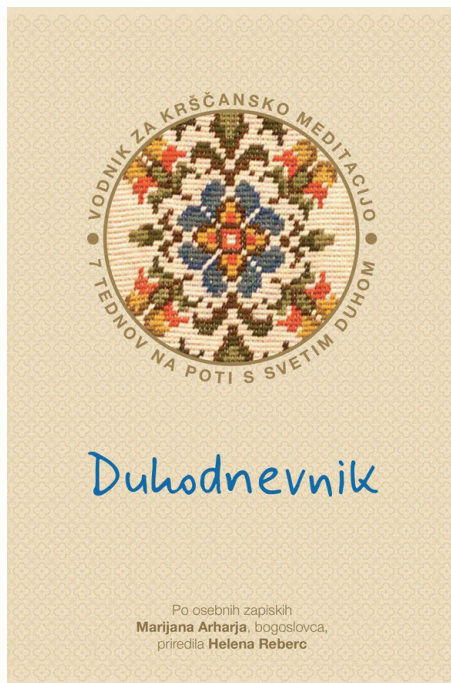
»Jaz sem dobri pastir.

*Dobri pastir da življenje
za svoje ovce.« (Jn 10,11)*

*Tudi jaz sem Tvoja ovca, Gospod!
Prosim Te samo milosti in Tvoje
ljubezni.*

*Naj do kraja pozabim na svet,
da bom mogel pozabiti tudi nase
in tako postati ves Tvoj.
(Marijan Arhar)*

Zdenka Sušec

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

ČETRTEK, 5. JUNIJ

PETEK, 6. JUNIJ

NEDELJA, 8. JUNIJ

TOREK, 10. JUNIJ

SOBOTA, 14. JUNIJ

ČETRTEK, 19. JUNIJ

SOBOTA, 21. JUNIJ

TOREK, 24. JUNIJ

SREDA, 25. JUNIJ

PETEK, 27. JUNIJ

NEDELJA, 29. JUNIJ

prvi četrtek, dopoldne obhajanje bolnikov po domovih

od 20.00 do 21.00 adoracija

■ binkošti, prihod Svetega Duha nad apostole
■ ob 10.00 sveta maša ob zaključku veroučnega leta:
podelitev spričeval, igre, druženje

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Duhodnevnik* avtorice s. Helene Reberc

ob 9.00 izlet za birmance

sv. Rešnje telo in kri, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00, po večerni sveti maši procesija z Najsvetejšim – otroci prinesejo v košaricah drobno cvetje, da ga bodo posipali pred Jezusom

■ nagradni izlet za ministrante, otroke pevce in mlade
■ ob 9.00 romanje medgeneracijske skupine na Rakovnik s sveto mašo in druženjem

rojstvo Janeza Krstnika, slovesni praznik: sveta maša ob 19.00

dan državnosti, slovenski državni praznik: sveta maša ob 19.00, izobesimo slovensko zastavo in molimo za našo domovino

■ Srce Jezusovo, slovesni praznik: sveta maša ob 19.00
■ ob 20.00 blagoslov romarjev in začetek župnijskega peš romanja na Brezje

sveta Peter in Pavel, slovesni praznik: nedeljske svete maše po rednem urniku; ob 16.00 mašniško posvečenje v ljubljanski stolnici

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

OBLIKOVANJE: Neža Reberc

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

PON.–ČET.: 7.30 in 19.00

PETKI: 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in

9.30–10.30

PON.–ČET.: 18.30–19.15

NAŠA SKUPNOST NA SPLETU:

 Župnija Ljubljana - Sv. Križ

 [ljublana.sveti.kriz](https://www.instagram.com/ljubljana.sveti.kriz)